

ת"פ 29056/08/18 - מדינת ישראל נגד יורי בלורה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 29056-08-18 מדינת ישראל נ' בלורה ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יואב שמלה

נגד

הנאשם 1 יורי בלורה

ע"י ב"כ עו"ד אבי פינרסקי

גזר דין

השתלשלות העניינים:

1. ביום 11.12.18, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:

א. תקיפה חובלנית בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל;

ג. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל;

2. באותו מועד טענו ב"כ המלומדים של הצדדים לעונש: התביעה עתרה לעונש שעיקרו עשרה חודשי מאסר ולצדו רכיבים נלווים, וההגנה עתרה לעונש של חודשי מאסר ספורים ולא יותר מחמישה, וכן להימנעות מעיצום כספי.

מעשי הנאשם:

1. ב-2015 לאחר חצות הגיעו הנאשם והנאשמת 2 גב' פלונית[1] לדירת מגוריהם של מכריהם, ה"ה סמיון סקריפצנקו ו-וודים קוסטין, כדי לתקוף אותם, כשהנאשם התחמש לצורך זה בפטיש עטוף בחולצה ובמרית ("שפכטל").

2. הנאשמים תקפו את סמיון, כשהנאשם היכה בגופו באמצעות הפטיש העטוף והמרית, והנאשמת אחזה בצווארו וחנקתה אותו, עד שהצמידו את סמיון לכיסא ודרשו שיאמר להם אם וודים נמצא בדירה. בתקיפתם גרמו

הנאשמים לסמיון חבלות בראשו, בחזהו ובידיו.

3. הנאשם חיפש את וודים בדירה, מצא אותו והיכה בגופו, בידו ובראשו עד זוב-דם, באמצעות הפטיש העטוף. בתקיפתו גרם הנאשם לוודים חתך בזרועו השמאלית שהצריך טיפול רפואי לרבות תפירת החתך.

4. לאחר מכן שבר הנאשם חפצים בדירה, לרבות מסך טלוויזיה וצלחות.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. אף שבאירוע הוכו ונחבלו שני הנפגעים, ייקבע מתחם אחד לכלל האירוע, שבוצע ברצף אחד ובמסגרת תכנית עבריינית אחת. המתחם, הנוגע לעונש העיקרי בלבד, ייקבע לעניין עבירות התקיפה.

2. הנאשם פגע באופן חמור וקשה בערכים המוגנים בעבירות התקיפה, שהם שמירת הגוף והבריאות ואוטונומיות האדם על גופו, שהיא חלק מכבודו כאדם:

א. לפי תכנון מקדים, כשהוא חמוש בכלים פוגעניים, יחד עם הנאשמת, התנפל הנאשם על סמיון וחבט בו בפטיש ובמרית ללא אבחנה, וגרם לו חבלות;

ב. לא התקררה דעתו של הנאשם, עד שמצא את וודים ותקף אף-איתו בפטיש בראשו ובחלקי גופו, וגרם לו לחתך;

3. הנזקים הקונקרטיים שנגרמו אינם מתמצים בחבלות, שכן קל לשער את גודל האימה שחשו הנפגעים, כשבשעת לילה הפך ביתם לזירת-פשע שבה הותקפו באופן קשה ואכזרי. תחושות הפחד ואובדן הביטחון התמידו בוודאי גם לאחר שהכאב וסימני החבלות כבר פגו. הנזקים הפוטנציאליים בתקיפה פרועה כזו הם חמורים פי-כמה, ועד לסיכון החיים.

4. מטרת התקיפה לא הובררה.

5. בנסיבות חמורות אלו, לא ניתן להצדיק כל עונש שאינו מאסר בכליאה, וכך עולה גם מהפסיקה שהציג הסניגור המלומד, וראו פסקי הדין בעפ"ג 32942-10-17 מ.י. נ' עאמר (2018) ובעפ"ג 15890-01-17 מ.י. נ' לביא (2017).

6. מתחם העונש ההולם ייקבע אפוא בין שישה לבין 24 חודשי מאסר בכליאה, לעניין העונש העיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1973, כבן 45 כיום. הנאשם עלה לישראל עם אשתו-דאז, ולהם בן שנולד סמוך לאחר עלייתם. הנאשם עבד בעבודות לא-מקצועיות ומזדמנות, החל לפתח תלות באלכוהול ולפי דיווחי אשתו גם תקף אותה באלימות. בני הזוג התגרשו ומצבו של הנאשם הידרדר: עקב שכרותו מאלכוהול לא יכול היה לעבוד והפך לדר-רחוב. ניסיון שיקום נרחב שנעשה בשנת 2014, בסיוע יחידה עירונית לטיפול בדרי-רחוב, נכשל משחזר הנאשם

לצורך לרעה אלוהול. הנאשם ניתק קשר עם היחידה עד לנובמבר 2015, שאז פנה בבקשת עזרה לו ולבת-זוגו, דרת-רחוב אף-היא. הנאשם הסתייע ביחידה, פעל למיצוי זכויותיו מול משרד השיכון והמוסד לביטוח לאומי, ושכר לבסוף דירה בה התגורר עם בת-זוגו, נכון לחודש מאי 2018 [דו"ח היחידה, נע/1].

2. מצבו הרפואי של הנאשם הדרדר בשל ההזנחה שבאורח-חיו כשתיין וכדר-רחוב, ועד לצורך בכריתת שתי רגליו. הנאשם מתנייד כיום בכיסא גלגלים [מסמך רפואי נע/2 והדו"ח הנ"ל נע/1].

3. לחובת הנאשם רישום פלילי יחיד בגין תקיפת בת-זוג ואיומים שביצע בשנת 2003, והעניין הסתיים בשנת 2006 במאסר מותנה ובהתחייבות.

4. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלו:

א. פגיעתו של עונש מאסר בנאשם תהא מוגברת וקשה, לנוכח נכותו ומוגבלותו, אף יותר מהפגיעה הקשה כשלעצמה שאופיינית למאסר ראשון;

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ובהודאתו חסך את עדויות הנפגעים ומשאבי ציבור;

ג. מצבו הכללי של הנאשם, שהידרדר עד לשפל המדרגה, לאחר שכשל הניסיון לשקמו על-אף מאמצים רבים שהשקיע;

ד. חלוף הזמן מיום המעשה בשנת 2015;

ה. עמדתם של הנפגעים, שהובאה מפי התובע המלומד, שהיתה "לא לוחמנית", משמע - חומלת ומוחלת;

ו. היעדרו של עבר פלילי, למעט ההרשעה הנ"ל, שלמעשה כבר התיישנה;

5. לנוכח כל האמור, ייקבע עונשו העיקרי של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. לצד עונש זה יוטלו עונשי מאסר מותנה והתחייבות כספית, לתוספת הרתעה. מצבו של הנאשם אינו מותר מקום לכל עיצום כספי בעין וחיובו בפיצוי לא יועיל דבר.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו בגין תיק זה מיום 30.09.15 ועד ליום 02.10.15 (כולל), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ג. חודש מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד;

ד. התחייבות בסך 800 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג או עבירה של היזק לרכוש במזיד. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך שבועיים;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים יישמרו עד לסיום ההליך בעניינה של הנאשמת 2;
- ב. אם הפקיד הנאשם פיקדון בתיק זה או בתיק קשור, יושב לו;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ט, 17 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

לא התייצבה והוצא בעניינה צו הבאה ללא שחרור;

[1]